

Publicerad 2007-10-05 19:31 av Ariane

minnen

Jag var alltid naken inför dig, och nakenheten var ditt nirvana

Dagar då livet smakar beskt

Nätter då vi besöker varandra

Stunder då allt som vi nuddat har blivit besudlat

Perioder som vi inte kommer ifrån

Och mina desperata försök att torka ut

orden som droppat från min mun

likt skyfall

Du virade dina lögner i taggtråd

Och mina händer är fulla av

ärr och sår efter att ha

smekt allt som inte var sant

Och jag frågar mig skriver du fortfarande

Fast jag vet att du bara andades

jämna andetag med mig

för min skull

Det är viljan att

ha lämnat det som var

vackrast med mig

någonstans i dig

Och om vi lyssnar riktigt noga

när tystnaden spelar serenad

Kan vi höra misstagen

viska ångerfyllt i vårt inre

Jag är ledsen men båten vi delade

gick under för att

vikten av ditt hjärta var för tungt

att bära

Hålen blev fler och fler

trots att du öste febrilt
Och att jag svalde vatten
fyllde mina lungor med dina problem

Det är kallt ute idag
luften jag andas
blir till stora
knutor
Det gör ont att svälja

<I>sanningen</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ariane med Poeter.se id #2423 innehar upphovsrätten